

[Finansministeren.]

den slags automobiler kan falde ind under afskrivningslovens regler om driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Når det kan forekomme, skyldes det, at hvis en virksomhed anskaffer et automobil, som stilles til rådighed for en medarbejder, er der for virksomhedens ejer tale om en udelukkende erhvervsmæssig anvendelse af automobilen, selv om medarbejderen bruger det helt eller delvis til privat kørsel.

Den foreslåede begrænsning sker på to måder. For det første foreslås det at begrænse det beløb, der kan afskrives på, sådan at der ikke kan afskrives på den del af anskaffelsessummen, der overstiger 35.000 kr. Det skulle formentlig kunne medvirke til, at interessen i at investere i de særlig kostbare automobiler bliver noget mindre. For det andet skal der hvert år kun kunne afskrives indtil 20 procent af automobilen saldo værdi. Efter de gældende regler kan der afskrives indtil 30 procent af saldo værdien.

Som følge af de foreslåede ændringer må man holde disse automobiler uden for den almindelige afskrivningssaldo for de øvrige driftsmidler. Hvert automobil skal afskrives for sig efter saldometoden. Jeg erkender, at det er en fravigelse fra lovens almindelige system, som kan medføre et vist afbræk i den forenkling, man opnåede ved gennemførelsen af afskrivningsloven. Jeg tror dog ikke, man skal tillægge dette så stor vægt, at man af den grund afstår fra at gennemføre disse foranstaltninger. Jeg vil gerne i den forbindelse bemærke, at systemet med saldoafskrivning på hvert enkelt driftsmiddel ikke er nogen principiel nydannelse; det har vi i forvejen for de såkaldte „blandede“ driftsmidler, som jeg i øvrigt skal omtale om lidt. På dette område er det dog lykkedes at praktisere systemet i en årrække, så jeg vil tro, at også de nu foreslåede regler kan anvendes, uden at det går alt for stærkt ud over forenklingshensynet.

Fortjeneste ved afståelse af de af forslaget omfattede automobiler skal beskattes, og tab kan fradrages, idet adgangen hertil dog foreslås begrænset i overensstemmelse med den begrænsning af afskrivningsgrundlaget til højst 35.000 kr., som jeg tidligere har

omtalt. Om dette spørgsmål henviser jeg i øvrigt til bemærkningerne til forslaget.

Jeg vender mig nu til de automobiler, som ejeren både benytter erhvervsmæssigt og privat, altså de såkaldte „blandede“ automobiler. For sådanne automobiler har man fundet det naturligt at foreslå en begrænsning i afskrivningsadgangen, der svarer nøje til, hvad der foreslås for de rene erhvervsautomobiler. Blandt andet af tekniske hensyn — for at gøre det så overskueligt som muligt — har man udformet reglerne herom sådan, at de omfatter alle „blandede“ driftsmidler og altså ikke blot de „blandede“ automobiler. Forskellen er efter mit skøn mere tilsyneladende end reel, idet det i praksis så godt som udelukkende er automobiler, der omfattes af reglerne om „blandede“ driftsmidler. De få tilfælde, hvor den skattepligtige har andre „blandede“ driftsmidler end automobiler, er efter mit skøn af en sådan art, at man ikke går nogen berettiget interesse for nær ved at tage dem med under de foreslåede nye regler. Af de få eksempler, jeg har kendskab til fra praksis, kan jeg nævne inventar i et sommerhus, som ejeren lejer ud en del af året og i øvrigt benytter privat.

De foreslåede ændringer i reglerne om ældre driftsbygninger, der skifter ejer, går ud på at forlænge den mindsteperode, hvorover erhververen kan afskrive sin erhvervssum. Efter de gældende regler skal det ske over mindst 10 år. Det er regeringens opfattelse, at disse regler i forbindelse med reglerne om ekstraafskrivning giver adgang til at afskrive i et tempo, der ofte står i misforhold til bygningens faktiske tilstand og anvendelighed i årene efter overdragelsen. Den gældende mindsteperode foreslås derfor ændret til 20 år.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om forslaget om ændringer i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven). Jeg skal først omtale en ændring, der knytter sig til det andet lovforslag, vedrørende afskrivningsloven. Det drejer sig om bestemmelsen i ligningslovens § 18 A om, hvorledes aktiver, der omfattes af afskrivningsloven, skal ansættes ved opgørelsen af den skattepligtige formue. Der er ikke grund til at knytte mange bemærkninger til dette ændringsforslag. Jeg vil blot